

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1020/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215658
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612215658.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a Mgr. Dušana Ďuriana v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, za ktorú koná Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 14C/105/2012-117 z 12. 03. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .
Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanej domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty; náhradu trov konania žalovanej nepriznal. Okresný súd v priebehu konania spojil desať vecí rovnakých účastníkov na spoločné konanie, ktoré ďalej viedol pod sp. zn. 14C/105/2012. Okresný súd vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi týkajúcimi sa jednotlivých spojených konaní a zistil, že (1) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/105/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 6Er/568/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 21.07.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením z 09.09.2011; (2) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/107/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 5Er/568/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 21.07.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo 14.11.2011; (3) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/110/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 3Er/424/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola Okresnému súdu Lučenec doručená 08.02.2011, dňa 24.02.2011 bol spis postúpený na Okresný súd Rimavská Sobota z dôvodu miestnej príslušnosti, Okresný súd Rimavská Sobota uznesením sp. zn. 3Er/424/2011 z 31.03.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, jeho rozhodnutie bolo Krajským súdom v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 1CoE/528/2012 dňa 26.03.2013 zrušené a Okresný súd Rimavská Sobota vydal poverenie na vykonanie exekúcie 10.04.2014; (4) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/115/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 6Er/605/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03.08.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 09.09.2011; (5) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/117/2012 sa týka exekučného konania vedeného pod sp. zn. 21Er/604/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola

exekučnému súdu doručená dňa 03.08.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 17.08.2011, toto uznesenie zrušil Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 2CoE/139/2012 z 30.04.2012; (6) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/118/2012 sa týka exekučného konania vedeného pod sp. zn. 8Er/604/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03.08.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 27.09.2011; (7) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 6C/127/2012 sa týka exekučného konania vedeného pod sp. zn. 6Er/998/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 14.10.2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 09.11.2010; (8) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/131/2012 sa týka exekučného konania vedeného pod sp. zn. 6Er/1106/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 25.11.2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 21.01.2011; (9) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/137/2012 sa týka exekučného konania vedeného pod sp. zn. 9Er/603/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03.08.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 09.08.2011; (10) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 12C/141/2012 sa týka exekučného konania vedeného pod sp. zn. 12Er/1148/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 18.10.2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 17.01.2011. Obdobie od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia súdu o tejto žiadosti bolo potrebné na preskúmanie formálnej a materiálnej vykonateľnosti navrhovateľom predloženého exekučného titulu z hľadiska ustanovení na ochranu spotrebiteľa; na základe vykonaného dokazovania exekučnými spismi dospel k záveru, že v rámci uvedeného postupu exekučného súdu nedošlo k prietahom v konaní. Okresný súd uzavrel, že nemal preukázaný tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu a svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d), § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1 a ods. 2, § 16 ods. 1 a § 17 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov; o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca včas odvolanie. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Vyjadril názor, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Trval na osobnej účasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Tvrdenia okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešpondujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie v jeho neprítomnosti a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonzatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaobrá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou voči žalovanej domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. zamietnutím žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty; žalobca navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnymi exekučnými spismi okresného súdu. Priamo v žalobe vzniesol žalobca námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu

z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevylúčil. Okresný súd doručil žalobu žalobcu žalovanej na vyjadrenie. Obidvom účastníkom konania doručil písomné poučenie účastníka konania okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 O.s.p., pričom žalobcovi spolu s ním riadne doručil aj vyjadrenie žalovanej k návrhu. Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd pojednávanie, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobcu a zástupcu žalovanej. Pred pojednávaním nariadeným na deň 12.08.2013 doručil žalobca okresnému súdu žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania s návrhom na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jeho sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17.10.2012 sp. zn. 15NcC/509/2012. Návrh na prerušenie konania zamietol Okresný súd Lučenec uznesením č. k. 14C/105/2012-58 z 12.08.2013. Jeho rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 17Co/805/2013 z 16.12.2013. Napriek tomu žalobca opätovne pred novým termínom pojednávania doručil ďalšiu žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania z tých istých dôvodov, že podal sťažnosť Ústavnému súdu Slovenskej republiky proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15NcC/509/2012 zo 17.10.2012. V spisoch okresného súdu sú pripojené exekučné spisy alebo spísané úradné záznamy o obsahu exekučných spisov ohľadne exekučných konaní, v ktorom mala byť žalobcovi podľa žaloby nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená tvrdená škoda. Účastníci, ani ich zástupcovia sa pojednávania dňa 12.03.2014 nezúčastnili. Okresný súd vykonal dokazovanie iba obsahom spisov, vyhlásil dokazovanie za skončené a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože žalobca nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvolacia námietka žalobcu, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil žalobca na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia žalobcu svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27.04.2012). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil; zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu bolo účastníkom riadne doručené. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca v odvolaní neuviedol.

Odvolacia námietka žalobcu, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučným spisom v jeho neprítomnosti, odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie, tiež nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie doručil okresný súd právnomu zástupcovi žalobcu riadne prostredníctvom pošty a včas s poskytnutím 5-dňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu boli podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O. s. p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. Navyše zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobcovi bolo riadne doručené aj vyjadrenie žalovanej k návrhu. K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v

neprítomnosti účastníkov, toto však pozostávalo len s oboznámením sa s písomnosťami zo spisu vrátane exekučných spisov a úradného záznamu o obsahu exekučných spisov, ktoré ako dôkaz navrhol vykonať samotný žalobca priamo v žalobe s tým, že žalobca bol účastníkom uvedeného exekučného konania a teda obsah exekučných spisov z hľadiska tvrdených skutočností o dobe od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia exekučného súdu o ich zamietnutí mu bol nepochybne známy. Iné dokazovanie okresný súd nevykonával. K odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani postupom okresného súdu, ktorý osobitne nerozhodoval o opätovne podanom návrhu na prerušenie konania, pretože o obsahovo úplne totožnom návrhu na prerušenie konania okresný súd právoplatne rozhodol jeho zamietnutím; preto i keď tu bol dôvod na zastavenie konania o opätovne podanom návrhu na prerušenie konania pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci, táto skutočnosť nemá za následok nesprávne rozhodnutie okresného súdu vo veci samej (§ 212 ods. 3 O. s. p.) a preto na ňu odvolací súd neprihliadal.

Žalobca v odvolaní spochybnil záver okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, keď trval na porušení svojho práva na rozhodnutie v zákonnej lehote. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí aj so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdnu došlo po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty.

Žalobca v žalobe uvádza, že v exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel platných v dobe od 01. 02. 2002 do 31. 05. 2010 Exekučný poriadok nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi, preto exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti bez ohľadu na to, či exekučným titulom, pre ktorý sa exekúcia navrhovala vykonať, bolo rozhodnutie všeobecného súdu, rozhodnutie rozhodcovského súdu alebo exekučným titulom bola napr. notárska zápisnica. V exekučných konaniach vedených podľa procesných pravidiel účinných od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011 sa robil rozdiel medzi exekučnými titulmi. Povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti nebola založená iba vo vzťahu k notárskym zápisniciam a vykonateľným rozhodnutiam rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, avšak žalobca disponuje exekučnými titulmi vo forme rozhodcovských rozsudkov, na ktoré sa výnimka podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku o lehote na rozhodnutie nevzťahovala. Len v období od 01. 06. 2011 už 15 dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatila v prípade, ak bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok.

Tento názor žalobcu nie je celkom správny. Zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej „Zákon o rozhodcovskom konaní“) nadobudol účinnosť 01. 07. 2002. V § 35 Zákon o rozhodcovskom konaní ustanovuje, že doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

Exekučný poriadok v znení účinnom od 01. 02. 2002 do 31. 08. 2005 za exekučné tituly v § 41 ods. 1, 2 označoval: vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, ale aj iné vykonateľné rozhodnutia, schválené zmiery, platobné výmery, výkazy nedoplatkov a dohody, ktorých súdnu exekúciu pripúšťa zákon. Exekúciu bolo možné vykonať už aj na základe notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok, a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba, povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila. Aj keď rozhodcovský rozsudok ust. § 41 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 02. 2002 výslovne za exekučný titul neoznačoval, od 01. 07. 2002 bolo možné viesť exekúciu aj na základe rozhodcovského rozsudku ako „na podklade iného vykonateľného rozhodnutia“, keďže zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní priznával rozhodcovskému rozsudku s účinnosťou od 01. 07. 2002 rovnaké účinky ako právoplatnému rozsudku súdu. V období od 01. 07. 2002 do 31. 05. 2010 bolo povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak titulom bol rozhodcovský rozsudok v lehote 15 dní od doručenia tejto žiadosti, pretože až s účinnosťou od 01. 06. 2010 bola v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zakotvená výnimka, že lehota 15 dní na poverenie exekútora na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d).

Exekučný poriadok s účinnosťou od 01. 09. 2005 v § 41 ods. 2 písm. c) za exekučné tituly označuje notárske zápisnice a v písm. d) vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Pod pojmom „vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov

nimi schválených“ je potrebné rozumieť aj rozhodcovský rozsudok. Novela Exekučného poriadku uskutočnená zák. č. 102/2011 Z. z. účinná od 01. 06. 2011 podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu vložením slov „rozhodcovských súdov a“ do § 41 ods. 2 písm. d) iba odstraňuje rozporný výklad § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, či pod vykonateľnými rozhodnutiami rozhodcovských komisií sa rozumie aj rozhodcovské rozsudky. Z toho vyplýva záver, že rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom od 01. 07. 2002; v období od 01. 07. 2002 do 31. 05. 2010 mal exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a mienil vydať poverenie, rozhodnúť do 15 dní od doručenia žiadosti, ale v období od 01. 06. 2010 naďalej, pokiaľ chcel žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovieť, už nebol viazaný lehotou 15 dní podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Súdna prax sa ustálila na závere, že lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (pozri napr. uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 605/2012 zo dňa 14. 12. 2012, sp. zn. II. ÚS 520/2012 zo dňa 10. 07. 2013, sp. zn. II. ÚS 248/2013 zo dňa 25. 04. 2013 alebo sp. zn. II. ÚS 112/2013 zo dňa 13. 02. 2013).

Názor okresného súdu, že napriek tomu, že Exekučný poriadok lehotu v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neustanovoval, je potrebné skúmať, či súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora so zbytočnými prietahmi, je správny a dospel aj k správnejmu záveru, že nie je možné konanie exekučného súdu hodnotiť ako konanie so zbytočnými prietahmi a nesprávny úradný postup exekučného súdu preukázaný nebol. Zistenia okresného súdu, že (1) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/105/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 6Er/568/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 21.07.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením z 09.09.2011; (2) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/107/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 5Er/568/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 21.07.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo 14.11.2011; (3) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/110/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 3Er/424/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola Okresnému súdu Lučenec doručená 08.02.2011, dňa 24.02.2011 bol spis postúpený na Okresný súd Rimavská Sobota z dôvodu miestnej príslušnosti, Okresný súd Rimavská Sobota uznesením sp. zn. 3Er/424/2011 z 31.03.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, jeho rozhodnutie bolo Krajským súdom v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 1CoE/528/2012 dňa 26.03.2013 zrušené a Okresný súd Rimavská Sobota vydal poverenie na vykonanie exekúcie 10.04.2014; (4) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/115/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 6Er/605/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03.08.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 09.09.2011; (5) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/117/2012 sa týka exekučného konania vedeného pod sp. zn. 21Er/604/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03.08.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 17.08.2011, toto uznesenie zrušil Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 2CoE/139/2012 z 30.04.2012; (6) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/118/2012 sa týka exekučného konania vedeného pod sp. zn. 8Er/604/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03.08.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 27.09.2011; (7) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 6C/127/2012 sa týka exekučného konania vedeného pod sp. zn. 6Er/998/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 14.10.2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 09.11.2010; (8) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/131/2012 sa týka exekučného konania vedeného pod sp. zn. 6Er/1106/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 25.11.2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 21.01.2011; (9) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/137/2012 sa týka exekučného konania vedeného pod sp. zn. 9Er/603/2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03.08.2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 09.08.2011; (10) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 12C/141/2012 sa týka exekučného konania vedeného pod sp. zn. 12Er/1148/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 18.10.2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením zo dňa 17.01.2011, sú správne. Okresný súd dospel aj k správnejmu záveru, že ak nebol preukázaný prvý základný predpoklad vzniku škody a to žalobcom tvrdený nesprávny úradný postup, nebolo potrebné

skúmať existenciu ďalších predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu a náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle žaloby žalobcu. Žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórných predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t.j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), preto v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje žalobcom tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalovanej v konaní, ktorá však žiadne trovy konania nežiadala nahraďiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná a vzniklo jej voči plne neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania. Keďže však žalovaná neurobila žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani jej žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.